

ГЛАВА V.

Стопански сгради.

Стопанския дворъ на полската селска кжща и неговитѣ сгради.

Стопанския дворъ на полската кжща и неговитѣ сгради представляватъ по-голѣмъ интересъ отъ този на планинската кжща. Обекта на полското селско стопанство е преимуществено земледѣлието. Самото дворище е широко, тъй като има за целъ да побере всички функции на това стопанство, до колкото се отнася до обработването на продуктитѣ, тѣхното складиране, а сжщо и да прибере живиятъ му и машиненъ инвентаръ. До преди въвеждането на машината, въ земледѣлското стопанство, нуждата отъ широкъ дворъ е била още почувствителна: при единиятъ и при другиятъ случай, обаче винаги ширината и голѣмината на дворътъ е въ зависимостъ отъ количеството на обработваемата площъ, ниви, градини, ливади и пр., които принадлежатъ къмъ стопанството. При чисто полскитѣ села съ интензивно развито земледѣлие, каквито сж селата въ бѣлослатинско, плѣвенско и пр., срѣщатъ се дворища съ голѣма площъ, която понѣкога достига до 9—10 декара. Въ полупланинскитѣ села, гдето стопанството е еднакво ангажирано съ земледѣлие и скотовѣдство, дворището представлява съ своитѣ сгради една смесица.

Централната сграда на стопанския дворъ е винаги жилищната сграда, която по-често стои въ края отъ колкото въ срѣдата на обширенъ дворъ; до нея по протежение на граничната линия на дворището, се редатъ отдѣлнитѣ стопански сгради. Получената по срѣдата на двора празна площъ, служи за гумно, за дрѣвника — мѣстото гдето се извършватъ малкитѣ поправки на селско-стопанския инвентаръ и др. Изобщо установенъ редъ въ ситуацията на стопанския дворъ